Medi ambient | Redacció | Actualitzat el 25/02/2016 a les 12:48

El conreu d'arròs al delta de l'Ebre genera 10.500 tones de metà anuals

El projecte LIFE+ Ebro-Admiclim, que s'està portant a terme per investigadors de l'IRTA, tracta de mitigar les emissions de gasos d'efecte hivernacle en el conreu de l'arròs

Imatge d'un dels camps d'arròs estudiats. Foto: Cedida

L'agricultura genera entre el 10 i el 12 % dels gasos d'efecte hivernacle i el 47 % de les emissions de metà (CH4), mentre que el conreu d'arròs en camps inundats se li poden atribuir (o és responsable) d'entre el 5 i el 20 % de les emissions de metà.
Les previsions indiquen que, entre el 2005 i el 2020, les emissions de gasos d'efecte hivernacle en el conreu d'arròs augmentarien un 16 %, per la qual cosa és necessari poder trobar sinergies entre les mesures d'adaptació al canvi climàtic i la seua mitigació per reduir-les, però sense afectar la producció. I això és particularment important si tenim en compte que l'arròs és l'aliment bàsic per a més de la meitat d'una població mundial en constant augment.

A grans trets, la generació de metà pels camps d'arròs es produïx quan s'inunden d'aigua. Esta làmina d'aigua impedix que l'oxigen arribe al sòl, un sòl que disposa de matèria orgànica que queda a disposició de bacteris que es troben en aquest sòl i que són anaerobis (que no necessiten oxigen per viure) i que, fruit del seu metabolisme en utilitzar esta matèria orgànica, generen metà. Per tant, el metà no el genera la planta d'arròs, sinó les condicions d'inundació que es donen en el sòl. L'únic paper que té la planta en el cicle del metà en els camps és la de conduir aquest gas des del sòl on es produïx fins a la superfície i, per tant, a l'atmosfera.

El projecte LIFE+ Ebro-Admiclim, en el qual participa l'IRTA, ha pres part d'un estudi per

determinar les emissions de metà dels arrossars al Delta. En el projecte es va seleccionar 15 camps d'arròs que estiguessen distribuïts per tota la superfície deltaica i que foren representatius i englobessen la variabilitat en el conreu. En tots ells es monitoritzaren mensualment els gasos d'efecte hivernacle, les variables agronòmiques i fisicoquímiques, tant de l'aigua com del sòl.

Els resultats obtinguts pels investigadors de l'IRTA assenyalen que hi ha dos períodes estacionals molt clars en les emissions de metà, i que corresponen als mesos de juliol-agost i d'octubre. Entre estos dos períodes de més emissions, l'octubre és el mes on les emissions són les més elevades.

Determinades les emissions i els períodes en què es realitzen, el projecte LIFE+ Ebro-Admiclim ha fet una projecció de càlcul a tota la producció arrossera del delta de l'Ebre i s'ha estimat que es produïxen aproximadament unes 10.500 tones de metà anualment a tota la superfície arrossera del Delta.

Un cop coneguts els nivells d'emissió i la quantitat total de metà que es desprèn al Delta de l'Ebre, el projecte LIFE+ Ebro-Admiclim treballarà en conèixer quins són els factors que tenen més incidència en la producció de metà en els arrossars.

Estes dades han estat facilitades per la investigadora de l'IRTA i del projecte LIFE+ Ebro-Admiclim, Maite Martínez-Eixarch, durant la XII Jornada Tècnica de l'Arròs que ha tingut lloc el dia 10 de febrer a Deltebre.